

INTERNACIONALIZACE SOUDNÍ ARGUMENTACE

ZDENĚK KÜHN

APLIKACE MEZINÁRODNÍHO PRÁVA

- specifika aplikace mezinárodního práva a domácího práva inspirovaného mezinárodními smlouvami
- Použití cizí judikatury a nový význam tzv. **srovnávací (komparativní) metody výkladu práva**
- Potřeba mít kvalitní analytické oddělení uvnitř soudu , event. alespoň dobře jazykově vybavené asistenty

APLIKACE MEZINÁRODNÍHO PRÁVA

- Přímě aplikovatelná ustanovení mezinárodních smluv (*self-executing*) a ustanovení, která přímě použitelná nejsou
- V právu EU je ekvivalentem přímý účinek (*direct effect*)
  - povaha daných ustanovení, tedy zda jsou dostatečně jasná, určitá a úplná, takže mohou být přímě aplikována bez jakékoliv implementace
  - Úmysl tvůrců smlouvy
  - Nikoliv smlouva jako celek, ale jednotlivá ustanovení !!!

NESAMOXYKONATELNÁ USTANOVENÍ SMLUV I.

I. Nestanoví žádné specifické závazky

- čl. 16 Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy (73/2000 Sb.m.s.), podle něhož členský stát „*se zavazuje podporovat výuku různých povolání a řemeslných živností spjatých s konzervací architektonického dědictví.*“
- Možné interpretační důsledky!!!!

NESAMOVMONATELNÁ USTANOVENÍ SMLUV II.

II. Předpokládají domácí implementaci

- čl. 14 odst. 5 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, deklarující právo na odvolání v trestním řízení
- Opět možné interpretační důsledky!!!!

VÝKLAD MEZINÁRODNÍHO PRÁVA

- Vídeňská úmluva o smluvním právu z roku 1969 (č. 15/1988 Sb.), čl. 31 až 33
- dává jednoznačně přednost interpretaci jazykové (základním principem je, že smlouva musí být vykládána v dobré víře, v souladu s obvyklým významem, který je dán výrazům ve smlouvě v jejich celkové souvislosti)
- vždy je nutno přihlídnout též k předmětu a účelu smlouvy
- přípravné materiály a okolnosti, za nichž byla smlouva uzavřena, lze použít jen v omezené míře (toliko pro potvrzení významu, který vyplývá z jazykové a systematické metody, nebo pro určení významu, když výklad zůstává nejednoznačným nebo nejasným, event. vede k výsledku, který je zřejmě protismyslný nebo nerozumný).
- Důvody priority jazykového výkladu X srov. s právem EU

VÝKLAD MEZINÁRODNÍHO PRÁVA

- Problém multilinguality
- Povinnost brát v potaz autentické znění smlouvy (typicky multilaterální smlouvy)

APLIKACE PRÁVA EU

Specifické problémy:

- Multilingualita (mnohojazyčnost)
- Rozpory mezi jednotlivými jazykovými verzemi
- Chaotičnost a nesystematičnost práva
- Teleologické normy (směrnice, ale i některá ustanovení v nařízeních)
- Důraz na teleologický výklad, srov. koncept tzv. užitečného účinku práva EU
- Smysl preambulí (tzv. recitals)

PŘEDBĚŽNÁ
OTÁZKA:
JAK A NA
CO SE PTÁT

Výklad práva EU, ne práva domácího

- *Lze provozování kamerového systému umístěného na rodinném domě za účelem ochrany majetku, zdraví a života majitelů domu podřadit pod zpracování osobních údajů „prováděné fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vydání 13/015, s. 355), třebaže takovýto systém zabírá též veřejné prostranství?*

Rozsudek Soudního dvora EU ze dne 11. 12. 2014, sp. zn. C-212/13, Ryneš

PŘEDBĚŽNÁ
OTÁZKA:
JAK A NA
CO SE PTÁT

Je-li problémem soulad práva domácího a práva EU, otázku nutno přeformulovat:

- *Brání výklad čl. 9 směrnice 2013/33/EU ve spojení s čl. 6 a 47 Listiny základních práv EU takové vnitrostátní právní úpravě, která znemožňuje NSS přezkoumat soudní rozhodnutí ve věcech zajištění cizince poté, co je cizinec ze zajištění propuštěn? (Věc C-704/17 D. H.)*

PŘEDBĚŽNÁ OTÁZKA A VÝJIMKY I: ACTE ECLAIRÉ

Rozsudek ze dne 27. 3. 1963, věc 28 až 30/62, *Da Costa*

Povinnost položit předběžnou otázku nevzniká tehdy, pokud daná norma byla již vyložena SDEU, přičemž nová otázka je v zásadě obdobná otázce již vyložené

PŘEDBĚŽNÁ OTÁZKA A VÝJIMKY II: ACTE CLAIR

Správné použití práva EU je „tak zřejmé, že neponechává prostor pro žádnou rozumnou pochybnost o způsobu vyřešení položené otázky.“ *CILFIT*, rozsudek SD EU ze dne 6. 10. 1982, věc 283/81, bod 16. Srov. dále body 16-20, podle nichž soud musí vzít v potaz nejen domácí jazykovou verzi daného ustanovení, ale též další jazykové verze;

- musí si být jist, že stejnou jistotu by měly soudy ostatních členských států a Soudní dvůr;
- specifickou terminologii práva EU a jemu vlastní koncepce => identické nebo obdobné termíny a koncepce práva EU nemusí mít nutně identický význam s právem domácím;
- každé ustanovení práva EU je třeba posuzovat v jeho celkové souvislosti a vykládat s ohledem na všechna jeho ustanovení, jeho cíle a stav vývoje k datu, kdy má být dotčené ustanovení uplatněno.